

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118210655
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5118210655.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, o zaplatenie 1 073,17 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 4Csp/106/2018-221 zo dňa 01.10.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo čiastočne zastavené konanie, **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti zaplatenia sumy 200,- eur spolu s úrokom 28% zo sumy 200,- eur od 07.09.2021 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený záväzkovo-právny vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte uzatvorenej dňa 11.06.2015. Bez najmenších pochybností je možné konštatovať, že medzi sporovými stranami vznikol spotrebiteľský záväzkovo-právny vzťah. Predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 10 ods. 1 písm. a), a to chýbajúcej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a x), ako aj podľa § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy 11.06.2015 (ďalej aj ZoSÚ). Pokiaľ žalobca namietal, že predmetné náležitosti sú upravené vo všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj VOP), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, stotožnil sa, že aj keď všetky dokumenty nemusia byť obsiahnuté v jedinom dokumente, tieto však musia spĺňať všetky zákonné predpoklady pre konštatovanie ich platnosti. Pred platnosť právneho úkonu podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) sa vyžaduje, aby bol právny úkon podpísaný konajúcou osobou, a to vychádzajúc aj z § 9 ods. 1 ZoSÚ, kde je kogentne stanovená písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na to, že VOP ani sadzobník poplatkov a ani dokument označený ako „Úrokové sadzby produktov“ neboli podpísané žiadnou zmluvnou stranou, čím bol založený dôvod ich absolútnej neplatnosti podľa § 40 ods. 3 OZ z dôvodu absencie podpisu konajúcej osoby. Poukazujúc na judikatúru Súdneho dvora v súvislosti s rozsudkom v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 09.11.2016 nie je potrebné, aby povinnosť podpísania všetkých dokumentov obsahujúcich povinné náležitosti zmluvy

bola explicitne zakotvená v Zákone o spotrebiteľských úveroch, keďže táto povinnosť priamo vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia OZ. Tvrdenie žalobcu, že jeden podpis žalovaného na konci zmluvy je postačujúci a kvantita podpisov neznamená a ani nezaručuje vyššiu právnu silu, resp. silnejšie vyjadrenie prejavu vôle žalovaného o tom, že sa oboznámil s VOP sadzobníkom poplatkov a že sa ich zaväzuje dodržiavať, nemá zákonný podklad a je obchádzaním zákona. Vonkoncom nie je postačujúce pre platnosť právneho úkonu, ak konajúca osoba v zmluve len vo všeobecnosti súhlasí, že sa s prílohou k zmluve, ktorá obsahuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy oboznámila a zároveň tieto prílohy neopatrí svojim podpisom, tým skôr, ak prílohy k zmluve obsahujú zákonom stanovené obligatórne náležitosti zmluvy. Pokiaľ stanovené obligatórne náležitosti zmluvy o úvere nie sú súčasťou podpísanej zmluvy o úvere, ale sú len súčasťou dokumentu tvoriaceho prílohu k zmluve nepodpísanej konajúcim osobami, tak tieto náležitosti nemohli byť medzi stranami dohodnuté platne a v zmluve preto absentujú.

3. Ďalším dôvodom absolútnej neplatnosti príloh zmluvy ako VOP a sadzobníka poplatkov vyplýva z § 53c OZ, nakoľko sú vyhotovené v rozpore s týmto ustanovením v spojení s § 1b nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to menším písmom, ako ustanovuje vykonávací predpis. Ustanovenie § 53c OZ zaviedlo absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu formálnej vady, za ktorú sa považuje skutočnosť, že predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa vyhotovuje v písomnej forme, sú uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy, okrem veľkosti písma použitého pri názve zmluvy alebo pri označení jej časti a s účinnosťou od 01.06.2014 zaviedol absolútnu neplatnosť z dôvodu ďalšej formálnej vady, a to nečitateľnosti ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia. Konštatoval, že VOP a sadzobník poplatkov, ktoré tvorili prílohu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sú vyhotovené písmom, ktorého výška neobsahuje zákonom predpísanú výšku 1,9 milimetra. Uvedená formálna vada prílohy je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihlíada ex offo.

4. Nakoľko úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovanému nepatria poplatky, ktoré boli vyčíslené v tabuľke v časti debetu v celkovej výške 911,39 eur. Bolo preukázané, že žalovaný čerpal úver výbermi z bankomatov a odchádzajúcimi platbami z účtu a jednak žalobca si uplatnil voči žalovanému poplatky (ako to vyplýva z debetných položiek v tabuľke pripojenej k žalobe s prehľadným zoznamom transakcií žalovaného na bežnom účte v členení na kreditné a debetné operácie), pričom celková výška debetu predstavuje 31 399,85 eur. Celková výška kreditu predstavuje 30 326,68 eur, ktorú žalovaný žalobcovi titulom zmluvy uzatvorenej 11.06.2015 uhradil. Žalobca na základe zisteného skutkového a právneho stavu by mal nárok na zaplatenie rozdielu medzi sumou poskytnutého spotrebiteľského úveru a sumou, ktorú žalovaný žalobcovi titulom zmluvy uhradil. Pokiaľ teda vyčísli sumu žalovanej istiny vo výške 1 073,17 eur, ktorá má predstavovať debetný zostatok ako rozdiel medzi kreditnými transakciami vo výške 30 326,68 eur a debetom v sume 31 399,85 eur, zo sumy debetu odpočítal sumu poplatkov v celkovej výške 911,39 eur (53,50 + 168,08 + 195,00 + 448,31 + 30,00 + 5,00 + 1,50 + 10,00), po odpočítaní od žalovanej sumy 1 073,17 eur je tak možné dospieť k sume 161,78 eur, ktorú sumu by bol žalovaný povinný žalobcovi uhradiť, keby nedošlo z jeho strany dňa 06.09.2020 po začatí konania k úhrade žalobcovi sumy 200,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný plnil viac, ako bol povinný, a teda žalovaným bol voči žalobcovi dlh v celom rozsahu splatený, dokonca preplatený.

5. Za nedôvodný považoval aj nárok na úroky vo výške 28% ročne, ktoré neboli medzi zmluvnými stranami platne dohodnuté. Okrem toho, že VOP a sadzobník poplatkov je absolútne neplatný, poukázal i na to, že VOP účinné od 20.01.2015 upravujú až na dvoch miestach prípad, keď zo strany dlžníka dôjde k čerpaniu finančných prostriedkov nad rozsah povoleného prečerpania, a to jednak v bode 3.12 VOP s názvom „Nepovolené prečerpanie“, pričom úrok, ktorý je povinný majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania, je stanovený na základe úrokovej sadzby v dokumente „Úrokové sadzby produktov“ v položke „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ vo výške 28%. Prípad prečerpania finančných prostriedkov nad rozsah povoleného prečerpania je vo VOP upravený aj v článku 8 s názvom „Povolené prečerpanie bežného účtu“, a to konkrétne v bode 8.11, pričom od nasledujúceho dňa po tom, ako k prekročeniu došlo, je klient povinný, pokiaľ v tento deň prekročenie nevyrovnal, platiť banke z prekročenej čiastky popri riadnych úrokoch (t.j. 19,90%) aj úroky z omeškania do času, kedy prekročenie vyrovná, a to vo výške uvedenej v dokumente „Úrokové sadzby produktov“ ako položka „Úrok z omeškania“, pre produkt „Povolenie prečerpanie na účte“, a síce vo výške 5%. V zmluve v bode 3. je výslovne zasa dojednané „Prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude

mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5% ročne z prekročenej časti limitu PP“. Z VOP tak vyplýva, že prekročenie limitu povoleného prečerpania (PP) je síce žalobcom akceptované, ale na jednej strane v bode 8.11 VOP len za obdobie jedného dňa, v ktorý deň k prekročeniu PP došlo, kedy je klient povinný prekročenie limitu PP vyrovnať hneď v tento deň, inak je povinný platiť úrok z omeškania 5% z prekročenej čiastky a na strane druhej v zmysle bodu 3.12 VOP musí majiteľ účtu toto prekročenie - nepovolené prečerpanie vyrovnať bez zbytočného odkladu, pričom ale počas obdobia nepovoleného prečerpania podľa tohto bodu je už povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní úveru vo výške 28%. Okrem toho zo zmluvy v bode 3 vyplýva, že prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania 5% ročne z prekročenej časti limitu PP. Má za to, že sankcia za prekročenie limitu povoleného prečerpania v podobe úroku z omeškania 5% je dojednaná jednoznačne a nepochybne. Oproti tomu úprava sankčného mechanizmu vo VOP je nejednoznačná a mätúca, keďže pre ten istý prípad prekročenia limitu povoleného prečerpania stanovujú VOP dve rozdielne sankcie, na jednom mieste úrok z omeškania 5% a na druhom mieste úrok vo výške 28%. Takéto stanovenie vo VOP je v rozpore s § 37 ods. 1 OZ, ktoré pre platnosť právneho úkonu stanovuje podmienku určitosti právneho úkonu. Je tak možné dospieť k záveru, okrem toho, že VOP sú právnym úkonom absolútne neplatným podľa § 40 ods. 3 a § 53c OZ, aj o absolútnej neplatnosti VOP v časti úpravy sankcií pre prípad prekročenia limitu povoleného prečerpania vo VOP, t.j. v článkoch 3.12 a 8.11.

6. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď zavinenie na čiastočnom zastavení konania pripočítal pomerne žalovanému, nakoľko žalovaný istinu 200,- eur uhradil až v priebehu tohto konania. Preto žalovaný procesne zaviniť čiastočné zastavenie konania čo do sumy 161,78 eur, na ktorú by mal žalobca nárok. Žalobca zaviniť zastavenie konania čo do sumy 38,22 eur, ktorou bol úver zo strany žalovaného preplatený. Porovnaním uplatňovanej sumy 1 073,17 eur spolu s úrokom vo výške 28% oproti sume 161,78 eur, ktorú si žalobca uplatnil dôvodne a ktorú by súd žalobcovi priznal, pokiaľ by ju žalovaný po začatí konania žalobcovi neuhradil, je možné konštatovať bez akýchkoľvek výpočtov, že prevažujúci úspech v spore mal žalovaný, preto by mu voči žalobcovi patril nárok na náhradu trov konania. Žalovaný však výslovne uviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje.

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku voči výrokom 2. a 3. podal odvolanie žalobca. Má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré sú upravené priamo v texte zmluvy a niektoré z náležitostí sú upravené v texte VOP, resp. v dokumente EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE TÝKAJÚCE SA POVOLENÝCH PREČERPANÍ ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a x) a § 10 ods. 1 písm. b) ZoSÚ je upravená vo VOP účinných ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní v bode 8.13 a rovnako aj v bode 2 až 4 dokumentu Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní. Rovnako upriamil pozornosť na článok 3 zmluvy o PP, kde je uvedené, že klient sa výrazne upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP. Prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku úrok z omeškania vo výške 5% p.a. z prekročenej čiastky limitu PP a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie. VOP a Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP a Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom, ako aj odkazom na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a v neposlednom tento záver vyplýva aj z § 273 Obchodného zákonníka. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Jeden podpis žalovaného na konci zmluvy je postačujúci a kvantita podpisov neznamena a ani nezaručuje vyššiu právnu silu, resp. silnejšie vyjadrenie prejavu vôle žalovaného o tom, že sa oboznámil s prílohami. Žalovaný po preštudovaní uvedených dokumentov mohol zvažovať, či hodlá vstúpiť so žalobcom do právneho vzťahu alebo nie. Súkromné právo, ako aj právny poriadok SR (§ 273 Obchodného zákonníka) umožňuje, aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín a žiadne ustanovenie zákona nepredpisuje, kde má byť umiestnený podpis zmluvných strán. V zmluve je pritom uvedený riadny odkaz na VOP. Rovnaký záver prijal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/146/2017. V súvislosti s uvedeným poukázal na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov. Pokiaľ ide o veľkosť písma v sadzobníku poplatkov a VOP, k odvolaniu priložil sadzobník poplatkov a VOP

v štandardnej veľkosti, ktorá spĺňa zákonné požiadavky na veľkosť písma, pričom tieto sú žalobcom zároveň aj zverejnené na jeho webovej stránke www.primabanka.sk <<http://www.primabanka.sk>> a v tejto veľkosti boli prevzaté i žalovaným. Sadzobník poplatkov a VOP, ktoré boli predložené spolu so žalobou, boli z dôvodu hospodárnosti konania zmenšené do takej formy, aby netvorili veľký počet strán, a to práve z už uvádzaného dôvodu hospodárnosti. Teda konštatovanie súdu, že boli vyhotovené menším písmom, ako ustanovuje vykonávací predpis, nie je správne. Súd mohol žalobcu v priebehu súdneho konania vyzvať, aby sa vyjadril k veľkosti písma vo VOP sadzobníku poplatkov, čo však neučinil a napriek tomu meritórne rozhodol a žalobu zamietol. Pokiaľ považoval súd návrh za neúplný, mal vo veci postupovať v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Keďže súd rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takej činnosti povinný, takýmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a ide o vadu konania vymedzenú v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Zároveň, ak súd považoval za potrebné pre svoje rozhodnutie ďalšie skutkové tvrdenia na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností, podľa § 150 ods. 2 CSP mohol o to strany vrátane žalobcu požiadať. I v tejto časti poukázal na rôzne rozhodnutie všeobecných súdov. Pokiaľ ide o odôvodnenie v bodoch 83 a 84. vzťahujúce sa k úroku, poukázal na to, že súd nerozlišuje medzi povoleným a nepovoleným prečerpaním a režimami úročenia, ktoré špecifikoval vo svojom vyjadrení 22.07.2021. Žalovaný prekračoval limit PP, čím porušoval zmluvu o PP tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania a na základe uvedeného žalobca znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňom 04.01.2018. Zrušením PP a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu a dlh žalovaného sa navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje ZoSÚ v spojení s VOP bod 3.12 a v spojení s Výveskou úrokových sadzieb produktov časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Sankcie stanovené vo VOP boli uvedené jasne, určite a zrozumiteľne. Vzhľadom na uvedené má za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h), f) a b) CSP. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť v rozsahu druhého výroku a vyhovieť žalobe v celom rozsahu a zaviazat' žalovaného zaplatiť dlžnú sumu, a zároveň priznať mu nárok na náhradu trov konania.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v zmysle § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. V zmysle § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi prvostupňového súdu v časti absolútnej neplatnosti zmluvy v zmysle § 53c OZ, preto v celom rozsahu naň odkazuje a zdôrazňuje len niektoré skutočnosti.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy v zmysle § 53c OZ v spojení s § 1b nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď skutočne priložené VOP a sadzobník poplatkov žalobcom k žalobe neboli vyhotovené písmom v zmysle týchto ustanovení, a to vo výške 1,9 milimetrov (č.l. 89 - 140). Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie mal postupovať v zmysle § 129 ods. 1 CSP, je nutné konštatovať, že nejednalo sa o nezrozumiteľnú žalobu, ani o neúplné podanie. Súd vychádzal z dôkazov, ktoré žalobca pripojil k písomnej žalobe a žalobcovi si musel byť vedomý neplatnosti zmluvy v zmysle citovaného ustanovenia, a preto bolo jeho povinnosťou pripojiť k žalobe všetky dôkazy v riadnej forme. Súd nemal povinnosť upozorňovať žalobcu, že ním predložené dôkazy nespĺňajú náležitosti v citovaných ustanoveniach. Oboznámením sa s obsahom žaloby nevyplýva ani to, že by žalobca poukazoval na to, že predmetné dôkazy z dôvodu hospodárnosti predkladá v zmenšenej forme, z ktorého dôvodu by ho mal súd vyzývať na predloženie dôkazov v predpísanej forme. Preto odvolacia námietka žalobcu, že procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nie je opodstatnená. Zo žaloby bolo zrejmé, akého nároku sa žalobca domáha, čiže nebolo nutné vyzývať na odstránenie nedostatkov žaloby a špecifikáciu uplatneného nároku a rovnako tento nárok skutkovo vymedzil a k svojim tvrdeniam predložil listinné dôkazy, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal. Pokiaľ žalobca v odvolaní v tejto súvislosti poukazoval rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (10Co/74/2018-151), Trnave (10Co/6/2018-96) a Žiline (8Co/87/2019), jednalo sa o rozhodnutia, ktoré vychádzali z iného

skutkového základu (špecifikácia uplatneného nároku, nedostatok skutkových tvrdení). Preto z týchto nebolo možné v danej veci vychádzať.

12. Už len vyššie uvedená skutočnosť potvrdzuje správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, že žalobcovi vznikol nárok iba na vrátenie istiny, ktorú poskytol žalovanému a nakoľko spočítaním debetného zostatku a kreditných transakcií vyplynulo, že žalovaný žalobcovi danú istinu i preplatil, nebolo nutné ani zaoberať sa ďalšími skutočnosťami a to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky podstatné náležitosti, pre ktoré sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, ako aj uplatňovaného úroku. Uvedené bolo už nad rámec rozhodnutia, preto odvolací súd sa týmito dôvodmi a námietkami žalobcu v odvolaní nezaoberal.

13. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď sa stotožnil s názorom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná s poukazom na § 53c OZ.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, avšak tento si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani zo spisu mu nevyplývajú žiadne trovy tohto odvolacieho konania, preto súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to s poukazom na článok 17 základných princípov CSP o hospodárnosti konania.

15. Rozsudok odvolacieho súdu bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)